

CONCIO

s AD

CLERVM.

- 1 Oxoniæ jamdudum habita,
- 2 Dein posthabita, & repudiata,
- 3 Nunc demùm in lucem edita.

Authore ROBERTO HARRIS
Hanwellensi.

JEREM. 23. 15.

A Prophetis Iersalem prodijt contaminatio in universam terram.

Ambitio & superbia valde suaviter dormit in sinu Sacerdotum.

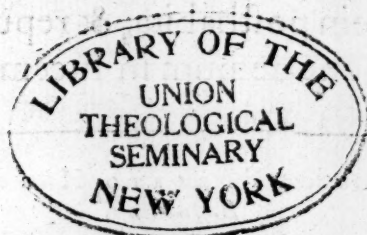
CYP. de jejun. & tentat.

2. TIM. 4. 5. cum 17.

At tu vigila in omnibus, perfer iniurias, opus perage Evangelista, ministerij tui plenam fidem facito. Vel (ut alij) ministerium tuum ad plenum probatum reddito.

LONDINI,

Excudebat G. M. pro Johanne Bartslet, ad insigne poculi
Aurati in Cemiterio D. Pauli, M. DC. XLI.

NOV 17 1944

ORNATIS-
SIMO DOMI-
NO DOCTORI

WILKINSON N 10

AVLÆ MAGDALANEN-
SIS PRINCIPALI
DIGNISSIMO,

*Hanc qualem qualem lucubra-
tunculam observantia & amoris
ergo*

ROBERTUS HARRIS
EJVSDEM AVLÆ OLIM A-
LUMNUS DAT, DICAT,
CONSECRATQUE.

Index Concordans

ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ.

Thema ipsum	1. Proponitur, §. 1.		1. Testimonio, §. 6.
	2. Exponitur, & tractatur, §. 2.	1. Α' νουκ' νουα' σ' §. 3, 4, 5.	2. Ratione, §. 7.
	2. Κατα- νευα' σ' idq;	1. Generalitatem ubi omnium academi- corum of- ficiū.	1. Discant, §. 8.
		2. Speciatim, Theologorum, (sive sint tantum candidati, §. 10. sive (quos vocant) Designati) §. 11.	2. Doccant, §. 9.
	Offi- cium	1. Arguitur	
	2. Appli- catur; est	2. Appli- catur; est	1. Per- sona- li, &
	autem i- sta appli- catio;	1. Ε' λεγ' χ' μι' ubi Pontifi- ciorū & ali- orum κρησ' ο' γ' α' de	3. Vi- caria, §. 12.
	Partim	Partim	1. Predicatione
			2. Lo- ci, §. 13.
			3. Of- ficij, §. 14.
		2. Neg- tiu' ad	1. Summos, qui do- ctoratus titulo gau- dent; §. 15.
			2. Omnes, qui ani- marum curam su- sciperunt, §. 16.
Qui omnes ad Pa- scendi partes revo- cantur omnes, cum		1. Verbo, ubi obiter de τῷ legere	Sect. 17. Ubi Exhorta- tionem excipit & con- cludit Precatiuncula.
		2. Vitā, & exem- plo.	

CONCIO

A D CLERVM.

Johannis vicesimo primo, ad finem versus decimi septimi, & deinceps, ita scriptum legitur.

Vers. 17. — *Pasce oves meas.*

Vers. 18. *Amen, Amen, dico tibi, quum esses junior cingebas te & ibas quo volebas : quum autem senueris, extends manus tuas, & alius te cinget, & transferet quò noles.*

— *Pasce oves meas*]

§. 1.

QUæ accepistis verba (*Patres, Fratres dilectissimi*) proximum Petri responsum excipiunt. Tertium rogatus Petrus suum in Christum studium, animumq;, Ter interloquitur, & nihil non amoris spirat, spondetque : *Tertio* (causâ inde arreptâ) suadet ei Christus in pascendis ovibus assiduitatem. Suadet autem argumento vario : Primum à Personâ Petri, alterum verò Christi, Tertium demum populi petitemus.

A 3

Petrus

1. *Petrus* Christo plurimum & semper debuit, & sæpè
2. præ se tulerat: *Petro* Christus quicquid erat huma-
3. ni remiserat, postliminò restitutum ad Ecclesiæ gu-
bernacula collocaverat: Oves deniq; suas omnes &
singulas in summis habuit Christus delicijs: Ergò
Petro, siqua *sui*, si *Christi*, si *Ecclesiæ* ratio fuerit, sum-
mum incumbit *Pascendi* onus & negotium.

§. 2.

Nec *pascendi* modò, sed & *Patiendi*. Pastoris e-
nim munus *istis* ferè partibus absumitur; id quod *Chri-*
stus Petrum imprimis voluit admonitum, cum à *Pas-*
cendi opere, ad *Patiendi* onus, sine ullis inducijs, re-
vocat. Fuit, ubi *Petrus* & sibi vixit, & ad arbitrium
suum: Ibat paucis his diebus, redibat, libero fruc-
tatur Cælo: Ast communem tunc temporis cole-
bat vitam. Piscator quidem, sed *non hominum*. A-
lios jam mores, alium animum provectior ista ætas
dignitâsq; postulat. Ad Clavum enim sedet, non *Na-*
vicula sed *Ecclesiæ*, magni istius (ut loquitur *Basilius*)
navigij. Cùmque ab omni se removisset negotio, *Chri-*
sto studeat, ejusq; unius vestigia premar oportet, & se-
quatur,

— *Per mare, per terras.*

Et sequitur quidem licèt passibus minus æquis firmis-
què sequitur tamen; & (ut crevit animus) sanguinem
suum omnem in ejus unius gratiam profundere non
detrectat. Sed id aliàs. Nunc quod instat. Quæ om-
nia dicta sunt, eò redeunt, ut *Petrus quisq; & Pastor*
Christum Pastorem summum referat, & ad ejus similem,
contendat vitam, qui *paciendo* Pavit, qui *Pascendo* pas-
cit. Quæ enim *dico* Pastoris munus partēq; attingunt
proxime, istic loci præcipit *Salvator*, & prædi-
cit,

*Qui est unusquisque
Pastor de quibus*

cit, & ea quidem duabus absolvuntur voculis: *Pasce*: *Pasce*: Istud quid à mundo *Petrus*; Illud quid à *Petro* Christus expectaret, loquitur.

Ac de Præcepto primum. Deinceps erit *Predictio*, si unum illud prius efflagitavero, ut in hac tantâ difficultate, me infantissimum, summâsq; angustias passum, studio, vultûq; vestro sublevertis.

§. 3.

Atque in primo Tria sunt, de quibus omnibus litem nobis intendunt Pontificij. 1. Subjectum [*Petrus*] 2. Objectum [*oves*] 3. Officium [*Pasce*.]

Bellarminus rem omnem Tribus (ut rem non perfectam infinitam) complexus est Propositionibus. Primâ, Soli *Petro* à Christo dictum est, *Pasce oves meas*. Secundâ, Summa Potestas hisce verbis *Petro* tribuitur. Tertiâ, Per *oves* intelligitur *Ecclesia* universa. Verbo perstringam omnia, nè longius ad istas ineptias abeam.

1. Soli *Petro* ista dixit Christus. Quid tum postea? Ergò *Petri* inanis larva (*Pontifex Romanus*) in summo rerum fastigio collocabitur: Quàm nullo modo istud sequitur? Soli *Jehoschua* dixit *Dominus*; *Te non deseram*. Ergò de solo dixit? Contra quam sentit *Apostolus* ad Heb. ult. *Soli* dixit, sed non de solo. Etenim (ut alia multa non Argumenter) si de solo *Petro* intelligantur verba; vel ejus Personam, vel ejus Officium spectant. Non primum: Quia ita excluduntur omnes. *Romanus* etiam, nisi quis *Vulcanus* in unum ambos conflet & compingat. Si Officium; vel *Pastoratus*, vel *Apostolatus*. Non *Apostolatus*; quia eo nomine omnes exæquat (post Christum) *Bellarminus*. Si *Pastoratus* dixerit (& certè dixit)

De Româ.
Pontif. l. 1.
c. 14. &
inde.

Heb. 13. 5.

De Rom.
Pont. l. 4.
c. 23.

it)

1. Cor. 12.
28. Eph. 4.
11.

it) In istos se induit laqueos, quorum ex nullo se unquam expediet. Erit enim *Petrus* sub isto sensu, vel *Ordinarius*, vel *extraordinarius pastor*. Extraordinarium si dixerit, nihil sibi, nihil suis consentaneè dixerit, nihil non lethale Capiti Pontificio. Sîn *Ordinarius*, ergò extraordinarium ordinario, Coelum terris, Sol umbris cedit: ergò capite diminutus (non auctus) est *Petrus*: ergò suas, *habet certas* & definitas oves, contra quàm statuerat de Pontif. lib. 1. cap. 16. Ergò erit aliquod in Ecclesiâ munus *Apostolico* majus; Contra *Paulum*, contra *Bellarminum*, lib. 4. cap. 23.

De Pont.
Rom.

Sed detur (ut alia obliviscar, & autoritatibus non certem) Christum hoc ipso in loco, & ad solum *Petrum*, & de *Petro* solo verba habuisse, nihil est quod isti (quam damus) interpretationi vel tantillum incommodet, cum *idem* sive *honos*, sive *onus*, alijs in locis (*Math. 16. Johan. 18. & 20.*) alijs accedat Apostolis: accedit autem (ut infinitam vim Patrum taceam) *Bellarmino* teste, qui instar multorum esse poterit, si sibi constabit. Si enim omnia, quæ hoc capite in *Petrum* congescit Christus ornamenta, ex æquo omnibus distribuit, versâ paginâ, capite *superiore*, --- Sicut me misit Pater, &c. Non erit novi (nescio cujus) honoris accessio, sed vereris potiùs restitutio & confirmatio. Distribuit autem si in mentis potestate fuerit *Bellarminus*, lib. 4. cap. 23. Sed vincat Antecedens; Quo tandem argumento illud sequetur? Ergo Papa rerum potietur Christianarum: Ergò *Johanne Apostolo*, qui *Petro* supererat, erit antiquior, sive *Clemens*, sive *Cletus*, sive *Linus*, seu quis alius. Quàm lubrica sunt hic omnia! Quàm omni modo nutant! Si excutere vacaret. Primum fueritne *Petrus* Episcopus singularis? Secundum, fueritne *Roma* Episcopus? Tertium, habueritne *Hæredem*? Quartum, sitne Papa iste *Hæres*, & ex *asse* Hæres, qui tam

Concio ad Clerum.

tàm non *Petrum*, quàm nec Christum cognatione attingit? Scitè *Ambrosius*, *Non habent hereditatem Petri, qui fidem Petri non habent.* Et suavissimè, ut plurima, *Nazianzenus*, τὸ ὁμολογούμενον, καὶ ὁμολογούμενον, τὸ δὲ ἀντιθέτον, καὶ ἀντιθέτον. Certè non tantam apud veritatem, ejusque alumnos inibat ille gratiam, ut tanta & tàm multa precario referat: Maximè cum ex successione nullo necessario argumento astruatur Ecclesia, ut in suis Ecclesiæ notis palàm facit. Fuit prima Propositio, sequitur secunda.

Lib. 1. de
p. n. c. 6.

Orat. in
Athanas.

§. 4.

τὸ Pascere *Summam Potestatem* denotar. Dixit, sed quo veteri exemplo: quo firmo argumento? Ad litem Grammaticalem res redijt. Ποιμαίνειν altum crepat *Bellarminus* (silebitur enim de futuri isto inter Ἀγαπᾶν, & φιλεῖν discrimine, quod mentis potius vitio quam animi (quomodo mihi persuadeo) posuit non nemo, silebitur de istâ rasi gregis Helenâ, vulgatâ editione; cujus mendæ vobis non sunt præstandæ, Ποιμαίνειν (inquit ille) est summâ autoritate regere. Esto. Ergò aut in vi solâ *verbi* res non vertitur, aut quivis Ποιμὴν *summo* suo jure omnia aget, eritq; Papa ubiq; ita, ut nusquam sit. Sed non sunt omnia subtilius rimanda. Ista igitur, ne tempus diutius fallam. Pono.

Vide Col-
log, Rayn,
ad Har.

Primum ποιμαίνειν apud Authores idoneos jus *subalternum* juxta ac summum significat, quos apud Dux, Pastorque omnium *postremus* ποιμὴν audit.

Secundum in Sacrà Paginâ, *ministerium* æquè ac dignitatem loquitur, *Luc. 2. Eph. 4. 1. Pet. 5.* Ubi ποιμαίνειν cum κατακολουθεῖν committit: Se ad Presbyterorum numerum aggregat: Christum verò omnium pastorum principem in statuit Apostolus.

Tertium, hoc in loco, rem *negotiosam* magis quam *gratiosam*, vult *παρουσιν*: id quod oculis & manibus teneatur, non tenui aliquâ conjecturâ. Quò enim aliò spectant Christi verba? quorsum adeo obnixè a Petro contenderet, ut *regeret, regnaret, Principatum* (nescio quem) *susciperet*. Cujus semper satis erant *studiosi* Discipuli?

Quid? Num eò effrenatam *dominandi* libidinem non ità pridem *reinderit* Christus, ut Semèl, Iterum, Tertium jam *acueret*? Quid? Quod *βασειν* idem quod *παρουσιν* sonat?

Imò potius
Pastorū n
more, ovium
curam age-
re, quàm
simpliciter
regere, ait
Janſenius
in Pl. 2.
Ut habet
Montanus

Infulsè igitur *Bellarminus*, *παρουσιν* est quodam more regere: ergò omnis *παρουσιν* est *omni modo* rex: ergò Petrus est *Monarcha* Ecclesiæ, *Imperator* (*Vicarius* tamèn *Imperator* (ut aliàs habet) *Apostolorum*).

Turpius verò & in *suos*, & in Sanctam committit *linguam*, dum *ויר* vel *וור* cum *וור* confundit.

Pessimè verò omnium in *Barclaium*, dum ad Tria ista *ἀντιμωρε*, Tria adjecerit argumenta; quibus recensendis, (id est refellendis) immorari non licet brevitatē sectantem.

§. 5.

Sequitur Tertia.---Oves dicuntur *universæ*, aut Determinantur pro modo enunciationis. Apostoli paverunt omnes (Sermone *communiter* quā potuerunt, & Scripto *Universè*) Ministri *definitè*, Omnes *instrumentaliter*, Solus *Christus efficaciter*. Ita Nostri. Aded succinctè, enucleatèq; ut nihil suprà.

Ast non arident ista Pontificijs, qui nihil sapiunt præter mundi strepitum. Ovium enim nomine illis (si quid ego intelligo) veniunt & Oves, & omne genus Pastores, Reges, Imperatores omnes, & Angeli, & Lupi, & Diaboli. *Istas* enim *omnes* Petri subjiiciunt ferulæ,

ferulæ, quæ hoc pascendi Diplomate ei conceditur. Et neminem (credo) præterit, quid in istos omnes potestatis, aut sibi asseruerit *Petrus Redivivus*, aut ei affinxerint non parum multi ad rem Romanam facti: Verum enim verò, habuerit *Petrus* in *Oves* nonnihil Authoritatis, in *Pastores* (Apostolos dico, nedum Angelos) non habuit. Habuerit Ordinis Primatum, certè non *Iurisdictionis*, nec Creandi, nec Exauctorandi, nec Excommunicandi, nec aliud hujuscemodi quippiam; teste non semel Paulo.----Nulla in re inferior sui Summis Apostolis; teste *Ballarmino*. Etenim, si habuit; Ergò vel ut *Apostolus*, vel ut *Apostolo major*. Neutro, inquit *Bel-larminus*, modo. (cum summa sint omnia in Apostolo) ergò (inquam ego) *Nulla*.

2. Cor. 12.

11.

Vid. Chry.

Theophy.

Oecumen.

ad locum.

Miras hic cudunt Allegorias, & Monstra distinctio-num:---*Petrus* consideratur, Vel per se, Vel per alium: Vel ut *Apostolus*, vel ut *Pastor*: Vel ut *Ordinarius*, vel ut *Extraordinarius*: Vel ut *Cephus*, vel ut *Petrus*. *Bel-larminus* veò in omnem se versat partem, tandemq; (per summum nefas) ipsum fontem turbat & incestat, homo omnis memoriæ audacissimus. Sed nolo plura; præsertim ubi omnis potestas Pontificia ejuratur. Vereor enim ne ista nimium multa videantur, & vestro tanto si-lentio indigna.

Quid vos imprimis doctos voluit *Petrus Succenturia-nus* accèpistis.---*Oves Pascere*, est, *Honoribus* inhiare: *Imperatores* in ordinem cogere; *Reges solio*, sedibusq; *avitis exturbare*: Omnia deniq; *miscere*, & pro *libidine* agere.

E quibus omnibus, cùm tanquàm è scrupulosis Co-tibus enavigavit oratio, sequar jam, (vobis fretus) mo-rem meum, còque propero, quò me vestra tacita ex-pectatio jamdiù vocat.

Pasce Oves, &c.] Verba quidè.n ad Petrum sunt facta : at cùm *quid commune* habeant, atq; *propriam* magnam quidem partem tam sunt *nostri*, quàm ipsius *Petri* : *Omnium* enim est, *aq̃ue ac Petri*, ea eniri, quæ *Communis* salutis maximè intersint, Spartamque, quam nacti sumus, adornare. Habet enì unusquisquè ferè nostrum *suas* partes, *suas* curas, quibus par est ut invigilet : Nec minùs *universis*, quàm *uni Petro*, dicit Christus.--- Amatis me ! *Pascite oves meas* ; illud agite, facite, quod ex officio vobis incumbit maximè.

Sumus enì, quamdiù in vivis sumus, tanquàm Pueri in ludo, aut in *Navi* Nautæ, aut in *corpore* membra. Sumus, ut *Domi servi*, *Bellivè milites* : *Certos* nempè habemus fines, *Circumscriptos* Cancellos, *Designata* munera, & officia ; & ad ea omnia tenemur ad unum *omnes*, quæ cum *loci & officij* nostri ratione sunt conjunctissima.

Hinc *Christus Petro*,---*Pasce, Pasce*. Pastores ; in istud unum Pascendi opus omnes intende nervos, viresq; ; Hinc ad *Romanos Paulus*. Cap. 12. ver. 6, 7.---Corpus, unum, *Membra multa, multa officia*. Prophetiani habemus ? in *Prophetando* ; Ministerium ? in ministrando ; Doctrinam ? in *docendo sæculi versetur*. Hinc ad *Judæos Petrus*.---*Vt quisq; accēpit donum, ita alius in alium subministret* : Si quis loquitur, loquatur ; & quæ sequuntur. 1. *Petr.* 4. 10. Hinc *Paulus* se in *Exemplum* dat, tum *Thessalonicensibus*.---Non *arctius* nos *gessimus*, tanquàm milites inexercitati ; tum *Corinthijs*.---Non *gloriamur ultra mensuram*, & *Canonem nostram*. Certe suos (quos attendebat) habuerunt Apostoli terminos ; suos, (prout visum fuit Spiritui Sancto ;) *Canonas*. *Paulus* inter *Gentes* imprimis versabatur, ut inter *Judæos Petrus* :

Petrus : (adeoque (ut hoc obiter dicam) Aut magis *Petro* fuit *Paulus Romanus*, aut minùs *Paulo* fuit *Petrus Canonicus*.) Hinc & *Paulus* & reliqui, (quibus in vitio fuit. Et nihil, & Aliud agere) in verbi prædicatione potiùs quàm in, vel menlarum, (Actor. 6.) vel Baptismi ministracione, suis utebantur horis. Hinc demùm lege cavit *Petrus*, ne quis sit Ἀλλοτεύματος : & Præcepto Minas, Minis Pœnas cumlavit IEHOVA, ut in *Vzzab*, & *Vzziah* est videre. Tanti scilicet apud Deum est assiduitas, ut nemo vel Socordiam, vel ad multas res Alienas aggressiorem (ut πολλὰ ἀγχοτόνῃ reddit *Gellius*) multam ferat.

Apostolum præcipue erant partes in verbi prædicatione.

1. Cor. 1.

17.

Lib. 11. c. 16.

§. 7.

Nec immeritò. Quæ enim supplicia ijs satis digna dixeris, qui nullo, vel Dei, vel Rei, sivè Publicæ, sivè suæ, studio ducuntur ? Quæ tamèn omnia Ignavis, aliarumque Curiosus usu veniunt. Illisenim, juxta ac istis, in nullam rationem venit Christi (ut indè exordiar) gloria, Christi voluntas, qui isto examine suos spectandos censuit, si cauna meditentur, quæ ab officij sui ratione quam proximè absunt. Quid ? Quod vitæ societatem (ut loquitur ille) deserunt, qui nihil studij & facultatum in eam conferunt, accêdit, quod nec sibi commodum prospiciunt, --- vir enim, qui errat à loco suo, est ut avicula, quæ errat à nido suo, Pro. 27. omni scilicet (quæ corporis, quæ animæ) miserij opportunus. Vice autem verâ, qui nec sui negligens, nec aliorum satagens, sua omnia ad officij normam exigit, non solum sui in Christum Jesum amoris certa dabit, & luculenta indicia, & Rem Christianam angebit; verùm & suis vel maximè inserviet commodis. Eredim ad alias plurimas utilitates

1.

2. Cicero.

3.

4.

Deut. 22.
6, 7.

Celsus.

adjungitur, quod istâ ratione, viarum ad corporis sanitatem, tum ad *animi* salutem muniatur. Loci enim, (utri nostis) est conservare; ad istam qui convolarit aram, intutissimum se recipit portum, ubi tutus delitescat, tanquàm in *nido avis*; Cui protrudenti, publicoq; laboranti *lege cavebatur*. Deindè corpus *vegetum*, aut nullo, aut non admodum dubio tentatur morbo.

Labor autem id est quod corpus firmat: ignavia hebetat. Illa (quod dixit *ille*) maturam senectutem, iste longam adolescentiam reddit. Deniq; (ut alia vel periculis *praesidia*, vel honoribus *adjumenta* non memorem) cum necesse habeat, qui aut *nihil*, aut nihil *Suum*, agit, ut malè agat, *nemini* (non *Petro uni*) erit integrum, vel in suâ oscitanter, vel in alienâ petulantèr melle verari.

§. 8.

Quibus ita constitutis, Vos Primùm appello, *juvenes*, (date enim illud pudori meo, ut Ventres istos taceam, quibus una cura est Gulæ & abdominis; una vita alienis se immiscere.) *Christum amatis vos!* Munera vestra, ad quæ officio aut priuato, aut certè communi, tenemini, *sedulo* obite. Mutuum enim est Relatorum iter, (quod de Scholæ rivulis delibastis) mutuum officium. Qui pastoribus *docendi*, is *idem discendi* parres vobis imposuit. Habetis vos, quos audiat *arrogatus* literatissimos, quos consulatis viros imprimis nobiles, atque (ut reliquos taceam) Bibliothecas instructissimas; imò vivas habetis, & ambulatorias, (ut de *Augusto* olim *Eunapius*) in quorum consuetudinem vosmet immergatis. Nolite istis tam divinis bonis ad licentiam & impietatem abuti: Nolite committere, ut
huma-

humaniores istæ literæ contemptæ jaceant: καταστρέφει
 θεῶν, καὶ ἀνθρώπων, Vah! quàm putidum, quàm non dig-
 num liberali ingenio! Excute potius vobis omnem
 socordiam. Ponite ante oculos *Pythagoras*, *Democri-*
tos istos, qui ultimas lustrârunt terras, còque, ubi
 quicquid esset quod disci posset, veniendum judicâ-
 runt. Ponite *Platonem*, qui vel vitæ dispendio, *Homeri*
 alicujus familiaritatem redimerent. Ponite *Salvatoris*
 vestri immensam benignitatem, qui non de *privatis*
 tantum Pastoribus vobis prospexit, verum & *Publicis*.
 Ad *hanc* saltem (quoties *commune* sacrum peragitur)
frequentes adeste *locum*; adeste *animis*. Indignum e-
 nim est, ut *Rhetorculus* quisq; *magno* stipatus comitatu
 incêdat, & unus Christi *Legatus* publico nomine lo-
 queretur, aut *nullos*, aut non ita multos habiturus au-
 ditores. Longè verò indignissimum est, quòd tam nul-
 lo in Pietatem flagret juvenus studio, ut *merâ* hic ple-
 runque sit *solitudo*, ad istam *numerofam* frequentiam,
 quæ in omnium ore, per forum & scenam, volitat.
 Ita igitur adeste, ita audite, ita vosmet in Pastorum
 disciplinam tradite, ut illi *vobis* ovibus saluti, *vos illis*
 Pastoribus honori aliquandò esse possitis.

Tuscul. q.
l. 4.

Amare,
Audite nō
illum, &
illum: sed
illumnum
(qui unus
pascit in
omnibus)
Christum.

§. 9.

Ad vos deindè (Fratres) festinat oratio, Quibus Pa-
 rentes *filios suos* (Chara certè Pignora) efformandos
 tradiderunt. *Christum amatis! Pascite oves vestras*, ve-
 stros (quando eorum suscepistis curam & tutelam) pu-
 pillos puerosque; *Aristotelem* recognoscite vestrum.
Commune (inquit ille) *Bonum reipublice Adolescentes*.
Commune quidem vel *bonum*, vel *malum*, prout aut
 ad *disciplinam*, aut ad *licentiam* à vobis instituuntur. In

Polit. l. 8.
cap. 1.

Bi-

Bivio enim etiamnum sunt, cum *Hercule* isto, vitæq; instituendæ ratio penes vos est. Vin' Puros? Puros. — Sedulos! Sedulos. Frugi? Frugi, modo tuo non defueris officio dicto audientes habes. --- *Et dubitant homines serere, & impendere curam!* Ad severitatem à naturâ vos facti estis: non ad ludum, non ad jocum. Ingenijs excolendis vacatis; eò omnes conferte facultates & cogitationes, ut quos petulantes accèpistis, *cordatos* cum *Xenocrate* remittatis. Cumq; illud sit pubescentis ætatis ingenium (sicut post *Salomonem*, *Aristoteles* vester) ut *voluptatibus veneneis nimis indulgeat, societatem colat, maximamq; partem in excessu peccet*: Vestrum erit istis juventutis malis, primo quoq; tempore obviare, amicitiarum, otiorum delectum habere, *Ganeones*, *Popinas* (*addit & Aristoteles, cum Augustino*) spectacula ab ijs remove, adeòq; animum pijs imbuere præceptis, ut libidinum non modò *ramos* amputetis, sed *fibras* etiam radicitiùs extirpetis. Per magna sunt, quæ vestræ fidei commissa sunt. Vestrum implorat fidem *Patria*, *Parentes*, *Academia*, *Ecclesia*: fidem (per Christum Jesum) liberate, & ne patiamini, ut illud vobis in os, per summum dedecus, dicatur--- *En quibus liberos committas!*

Ad Theo.
dret.
l. 2. c. 12.

§. 10.

Verùm ad eos venio (ad quos ista, non *communi modo, sed omni ratione* spectant) Theologiæ Candidatos; quos omnes in Duplici genere constitutos esse intelligo. Sunt enim qui sacros *nondum attigèrunt* ordines: In istam tamen collimant metam, & propendunt, eoq; omnem intendunt animum. Redeat illis in memoriam quid sit negotij causam *publicam* sustinere,

nere, *Omnium* similitudines suscipere, *omniq;* periculo caput obicere: atq; in eorum animis penitus infundat illud *Pauli*, --- *Siquis Episcopatum appetat, praclarum opus desiderat.* Opus (ut habet *Chrysostomus*) ipsis *Angelis* formidandum. Opus, cui nemo homo ferendo par est: Ad quod quisque quanto sanctior, tanto tardior, (ut de Patribus legimus) accedit. Illud igitur & *sibi* & *Ecclesia* (ne in praedâ & sanguine omni in posterum tempore versentur) consultissimum ducant, si aut *nulli*, aut *instructissimi* huc appulerint.

1. Tim. 3.

§. II.

Sunt & alij, qui cum *Petro* in suam *fidem*, & tutelam oves *Christi* receperunt. Apud hos gravissima debet esse *Christi voluntas*, & non uno loco *authoritas*. Deut. 33. Sacerdotum munus duabus absolvitur partibus---*Prædicatione, Precatione.* Ita enim *Moses*---*Docent legem tuam Israël:* Apponunt *suffragium ad faciem tuam.*

Mosen excipiunt *Prophetae, Prophetas Apostoli*: Dumque hi in istos, isti verò in illum commentantur: Illud unum quod *uni Petro* illic loci *Christus*, uno ore clamant,---*Pascite, Pascite.* Ita enim *Esaias*, Ita *Ezechiel*, & quis non *Prophetarum*! Ita *Petrus*, Ita *Paulus* passim in suis ad Clerum Concionibus.

§. 12.

Quo magis stupenda est *Petri* Personati importunitas, qui nec *Pascit*, nec *Pasitur*: nec aliquid habet *Petri* simile: In rem tamen suam omnia torquet.---*Episcopi*

copi. (inquit *Bellarminus* dum præfatur ad librum de Clericis) veniunt in *Partem Sollicitudinis*, non in *Plenitudinem Potestatis*: Contra (credo) Pontifici vulgò venit, In *Plenitudinem Potestatis* venit ille, in *partem Sollicitudinis* non venit. Hujus tamèn five *ignorantia*, five *ositantia*, pro sua singulari modestia, lenocinatur *Cardinalis*. --- Pascit (inquit ille) *Papa* (mitte enim quam otiaandi copiam (Episcopo tacito) *alias* facit Presbyteris) licèt *Prædicando* non pascit: Neq; enim una est *Pascendi ratio*. Atq; illud quidem *utrumq;* faciles damus: Et Pontificum vix Centessimum quemque dari, qui populo verbum faciat: Et Dari *varios Pascendi modos*. Pascitur (inquiunt Scholæ) *Vita* exemplari, *Subsidio* corporali, *Doctrinâ* Salutari, *Disciplinâ* Regulari. Pascitur (quod videt *Bernardus*) *Cibo*, *Exemplo*, *Verbo*. Pascitur *Mente*, *Opere*, *Ore*. Sed quid indè? Nondum Elapsus est *Crimine Sanctus Pater*, qui nec *Mente*, nec *Opere*, nec *Ore*, nec *Doctrinâ*, nec *Disciplinâ*, nec allâ utili operâ pascit.

Vid. Col. Rayn. cap. 7. divi. 6. Lib. de cler. c. 13.

Ita Occum.

Pro Ros. Amer.

At quibus in rebus ipsi interesse non possumus, in his (dixit *Orator*) opera nostra *vicaria fides amicorum* supponitur: *alias* in suum substituit locum *nutrices*, ut *Meretricem* (juxta illud *Damasi*) facile scias *Purpuratam*. Per alium Pascit. (inquit *Bellarminus*.) Quin igitur Christum per *Alium* amet. Qui enim *Ama* dixit, & *Pasce* dixit, eodem quidem spiritu, & sententiâ. Accedit quod *Pastoris nomen* (si Antiquitatem non mentionantur *Jesuitæ*) *Actionem personalem* significat, sicut nomen *Medici*. Itaq; sicut nemo potest per alium curare: Ità nemo potest suas oves per alium pascere. Cætera mitto apud *Maldonatum*: Nec non illud de *Debitis* (quæ vocantur) *personalibus*.

Aug. Hier. apud Mald. in summo. la q. 10. art. 3. m. 6.

Rem penitus cernentibus duplex occurrit Residentia, Loci & Officii; utramq; mirum, quam nullo Papæ, quam omni Patres prosequerentur studia.

Atq; ut a prima exaudiat. Quam affixi & pertinaces adhærebant isti *Palinuri* ad gubernacula sua, loquuntur Tria. ---Primum, *Consilia verba*. Quibus sanctiebatur, *Nequis uno (ad summum) mense amplius à suis peregrare foret*. Secundum, *Epistole*, quibus suæ ad tempus absentia infamiam deprecabantur. Tertium, *Sententia* eorum, vel in *Pestis*, & persecutionis negotio, ubi vix & ne vix quidem, nisi gregi aliunde prospectum fuit. (Rem tractat *Augustinus*) absentia parum iadulserunt. Fuerint isti (ut nostrates taceam) duriores. In cautiorem certe partem peccabant. At (Quæ sunt hujus ævi delicia) sunt non ita pauci è Papæ Satellitio æquo longè remissiores. Non jam queror inauditas illas ab ultima mundi origine nundinationes in foro Romano, tum *Animarum* (ut loquitur *Johannes*) tum *beneficiorum*, ut queruntur Germani, non *silvam* istam in unum Cardinalem congestam beneficiorum: non insignem illam supra omnem fidem *conductitorum* incitiam; quibus omnibus Nobilitatur gens ista Romana, præ omnibus alijs. Ea sola queror, quæ humano more ab illis peccantur. Ut ut enim intercitant nonnunquam *peregrinandi cause*, & ex sanè gravissimæ: Absit tamen, ut quisquam hominum sibi in suo adblandiatur otio, dum *animi tantum causa* (nequid dicam durius) liberè *vagatur*, & vix triiduum in loco suo consistit. Ovibus enim, cum *publico carent*, opus est in *quotidianâ* vitâ pastore, cujus non omne munus *publicis Ecclesiæ adibus* continetur. Habet

Centum
gravam.

Ezek. 34.

ille (ad Summi Pastoris instar) quos visat *Aegrotos*, quos erigas *fractos*, præfractos quos increpet, quosq; restituant *partes*: atq; ita universo incumbendum est gregi, ut de singulis etiam consulatur. Quod non aliud sunt & *Apostolorum Præcepta*---*Exemplar esto* &c. Et veterum *Exempla*; et Pastorum, Ducum, Medicorum, Speculatorum, Parentum, Nutricum *nomina*. Sed *Loci Residentiam* satis esto vel verbo attigisse; atq; *Papicolas* ad suos remisisse, *Innocentium, Damasumque*, magnos Residentiæ vindices: *Cajetanum in Thom. 22. q. 185. Artic. 5. Caranzam* in suo de necessariâ Residentiâ personali tractatu; & Concilium ipsum Tridentinum.

§. 14.

Sequitur officij Residentia. Est autem ea Duplex. *Publica, Privata*; Utraq; per necessaria, & *Præcepti & Medij* ratione; sive *Pastoris*, sive *Ovium* salus attendatur. Quod *Præceptum*, ubi non occurrit loci! Mirus necesse fit in sacrâ Paginâ hospes, quem lateat istud per omnium ora pervagatum, *Pasce*. Videatur *Moses* de officio *maximè Aaronico* verba faciens. Videatur *Ezechieles*, dum & gregis *satagentes* incitat & *negligentes* increpat. --- *Non observastis* (inquit *JEHOVAH, Cap. 44. 8.*) *observationem meam*, *sed substitui vobis observatores*.

Nec præcipit modò, sed sub *dirissimis supplicijs* leges in Sacerdotes tulit: ut semper pro suorum salute excubarent. --- *Fili hominis, te constitui Speculatorem*, (*& qua sequuntur* apud Prophetas gravissimè.) Quasi scilicet se in ruinam præcipites darent, gregemq; perditum irent, & intereuntes & interimentes (ut loquitur

Ber-

Bernardus) qui posthabita ovium ratione, ita agerent, ut nullum quæstum sibi turpem esse arbitrarentur. Neq; id injuria: si enim tota de salute *periclitetur navis*, vix in vado fuerit, qui ad *Clavum* federit. Quod si detur, Pastorem ipsum extra omnem aleam positum esse, Pastorne ille dicendus erit, quem nulla tangit *ovilis cura*? Pastorne ille, qui ingruente tempestate, grassante lupo, palante ove, se in fugam, otiumque dederit? Pastorne ille, qui nec loci longinquitate, nec gregis desiderio commovetur? Pastorne ille, qui pro nihilo res sanctas omnes *pro prædâ* ducit? Eugè Papa Pater! *Pastoris non est oves deglubere.* --- *Pastorem, Tityre, Pingues pascere oportet Oves*: Si velistarum salutis, vel Christi voluntati consultum voluerit.

Quorsum enim istud toties repetitum, *Pasce*, si oves nihil (seriante pastore) detrimenti caperent, discriminis subirent? Quorsum istud tam importunum, *Amas me*, si perinde Christi amicitiam tueantur, qui *pasti sunt* ovibus, (ut loquitur *quidam*) atque qui *oves pascunt*? Certè Christi *non amantem Anathemate* ferit *Apostolus*. Non amat autem (*Gregorio* dicam? Imo) Christo *Judice* qui non pascit, modò Pastoris nomen induerit.

1. Cor. 16.
22.

Hinc *Paulus* --- *Va mihi, si non Evangelizavero*. Hinc *Ezechiel* --- *Va Pastoribus, qui pascunt, sed non gregem*. Hinc *Bernardus* --- *Quid ego infelix? quò me veritam, si tantum thesaurum, si preciosum depositum istud, quod sibi Christus sanguine proprio preciosius judicavit, contigeris negligentius custodire!* Et Sexcenta alia, ad quæ minima trepidarent Romanistæ, si cordibus collum non obduxissent. Hinc *insomnes illæ noctes*, *improbissimi Patrum labores*. Hinc *ingentes il-*

Ber. in Ser.
de advent.
Dom. 3.
Vid. Ros-
senf. art. 33

Can. Apo.
Can. 58.
Vasenf.
Con.

Vil. Dom.
Aoto de
Iust. &
Jur. L. 10. q.
3. art. 1.
2. Canon.
Zam ubi
supra. Fe-
rum in
Mat. 16.
aliof.

li sermones singulis Dominicis ad populum facti. Hinc Canones isti. --- Presbyter, qui negligentius circa populum agit, nec in pietate eos erudit, à Communione Segregator. Si in seuerità ea perseveraverit, Deponitor. Hinc demùm moris erat, ut sanctorum Patrum Homilia à Diaconis recitentur, cum Presbyter, quod valetudine minus felici uteretur, per seipsum (ut loquitur Concilium) non potuerit prædicare. Hinc denique (cum longum sit ad omnia iter) Pontificij ipsi, Circeis Meretricis poculis non prorsus demerati, nullo non clamore & minis suorum in omni vitâ negligentias insequabantur. Sed eat Filius iste Perditionis, Rex Abaddon, cum ferali suâ locustarum turbâ: populos cattervatim secum ducat ad gehennam, multis plagis aliquandò vapulaturus; licet impresentiarum à nemine iudicandus; uti habet Distinctio ista Graciana.

Distin 40.

§. 15.

Ad vos Academici, venio, atq; in vobis terminabitur Oratio. Quandoquidem quæ dicta sunt, adeò aperta sunt, Solisq; (ut Tertullianus) radijs exarata, ut ad tantam lucem nemo cæcutire posset: Non dabitis mihi, (spero) temeritati, si duo verba, non amplius, addidero, de cæterò quieturus. Atq; duo sunt, quæ exorandi vos estis (Gravissimi Patres,) per vestrum in Jesum Christum amorem, in Ecclesiam Zelum; per Nivem istam capitis, & Canitiem venerandam. Primùm, ut vos, qui omnium optimè nostis, quid sit oneris, Ecclesiæ tantas, & tam varias res, voce, sermone, consilio, ingenio sustinere; illis qui solo pretio apud Patronos idonei sunt, aditum ad Sacerdotium, quantum

quantum in vobis est, intercludatis. Splendor vester facit, ut peccare sine summo Ecclesiæ periculo non possitis. Illud igitur, quod ad *famam vestram, salutemq; communem* pertinet, prospicite: *Alienis peccatis nolite vos communicare*: Exuite potius ad tempus Humanitatem vestram: Vestram in literis *commendatitijs* fidem potiorem habere, quàm hominum voluntatem. *Durescite* (quod dixit iste Faber) *Durescite*. Utinam omnes hîc Durescant, quum Ovis Lupo, misellovè animalculo est committenda. *Vniq;* Honorio illud ver-tatur vitio, *Quod literis vel non antea Lectis* (ut accepimus) *subscriberet*.

Apud O.
l. 11. g.

Alterum, ut vos, qui non modò *Custodias*, sed la-terum oppositus Christo Polliciti estis, *Opus* ejus pro virili vestrâ urgeatis, & quânto authoritate, tantò & assiduitate alios omnes superatis. Nolite à me com-moneri (Patres) Quàm vobis non dignum fuerit, ex-tremum vitæ actum negligere: Quam vestrâ nitatur Ecclesia & fide, & præsidio; Divinitus docti, omni studio, fide, authoritate pugnate: Et Veritatis *Propug-natores* & erroris *Expugnatores*, *Laborantem* Ecclesiam recreate: Tetrum *spirantes* halitum, alijsq; virus *pro-pinantes* eliminate. Proximè jam abest, cum ab om-ni miseriâ liberandi sitis, & Rude Donandi. Quem incepistis cursum, si fieri potest, expedite: Iter acce-lerate; Coronam (quæ vos propediem manet) avi-di arripite: *Instate, increpate, vigilate*, (quodque in votis habuit *Ille Summus*) Inter Concionandum *axi-mam exhalate*. O verè sapientem illum, qui animas lucratus fuerit! Prov. II. Ter Beatos vos, quos ita fa-cientes Dominus offenderit.

Juellus.

§.16.

Superfunt (Fratrès mei) qui *animarum curam* unâ susceperunt. Liceat vos (Charissimi Symmystæ) vel Domini affari verbis. ---Christum Amatis vos! Pascite Oves, Vestras dicam? Imo & Christi, & vestras. A vestro pendent ore: A vobis optima quæq; sibi pollicentur: *Vestra* Oves sunt, agni vestri, vestri Filioli. Vos quod bono & Pastore & Parente dignum est, facite: Hoc est, omni modo *Pascite*. Veniat vobis in mentem *Paulinum* illud ad Timotheum. ---*Prædica Sermonem: Insta tempestivè, intempestivè, argue, objurga, exhortare, cum omni lenitate & doctrinâ. Quam ponderosa sunt omnia? --- (Prædica)* neque è scriptis modò *Recita*. (Frigidum enim est istorum commentum, quibus, ut ita omnem sibi fucum, in suo turpissimo otio indulgeant) verbum legere perinde est, atq; *Prædicare*. Quod si; Quid Vociferandi Prophetis unquam causæ fuerit, aut in *Mutos* Canes invendi? Ecquis enim, vel in Ecclesiæ rebus afflictissimis, fuit Sacerdos, qui ad *Loquendum* murus? Ad *Legendum* nullus fuit. Annò *Passim Synagogarum Moſen lætitabant? Lætitabant*, dubio procul. Sed non *explicabant*. Hinc Muri audiunt Canes, stipites, Fungi. Et quid aliud (istorum conscientias Convenio) vult illud *Pauli* *ὀφθαλμοὶ*? Quid ista ibi loci *Fulmina*? Quid illa inter verbi *Lectiōem*, & *Prædicationem* apud *Paulum* *distinctio*? Quid denique causæ suberat, cur Parres vel suam ira causarentur ignorantiam, vel publicum adeò reformidarent iudiciū, vel tantos exantlarent labores, si inter *Hoc* & *Illud* non ita multum interfuisset? Sed in re minùs obscurâ quid plu-

2. Tim. 4.
2. & c.

Ag. 15.

*Sam
Lindford*

pluribus? Est quidem Lectio quoddam prædicandi Genus: Sed non omne, sed non Summum, quod Pastori incumbit, Hinc Pauli---Prædica. Et (Sermonem) quidem Prædica: *τιν λόγον*: Divinum illum Sermonem, Animæ Pabulum, Dei Potentiam, Sanum illum & salutarem Sermonem quovis gladio ancipiti penetrantior: Illum, illum Sermonem Prædicare: Ad Illius normam omnia exigite. Ludicra autem ista, quæ in fumos abeunt, arvumq; Domini tanquam Salis seminis emaciant mittere, ne claudicet auditorum cognitio, ut Augustinus. Illudq; vobis vertatur vitio, quod olim Arrianis. ---Reliquerunt Apostolum; Sequuntur Aristotelem. Hinc Pauli---Prædica Sermonem Dei & Dei quidem tanquam Dei (ut loquitur Petrus) cum omni studio, Zelo, Pietate, Puritate: Non ut populi gratiam aucupemur, sed ut plurimos pietatis cultores contrahamus: ---Ovium Pastum potius, quàm hominum Fastum (ut scitè Bernardus) attendentes. Hinc Paulus---Inστα tempestivè, intempestivè. Volentibus Tempestivè, Nolentibus Intempestivè, dic importunus (inquit Augustinus) Tu vis errare, Tu vis perire, Ego nolo. Nequè enim par est, ut in istis frigide versemur, Semelvè quotannis, cum summo Pontifice in Sanctuarium ingrediamur, ne non sine sanguine ingrediamur. In specula semper (quoad ejus fieri potest) commorandum est, ne hostis ad quamlibet opportunitatem paratus gregem ex insidijs adoriatur.

Vid. Amb.
in PC. 118.
Scil. 22.

De Pastor.
cap. 7.

Quòd si cum istis res nobis fuerit, quibus nihil mediocri obijci poterit; istorum scelera gloriæ nostræ segetem reputemus: quòque est eorum iniquitas armator & testator, eò alacriori animo, zeloq; ardentiori vim ejus omnem impetumq; retardemus. Et ut nihil fru-

2. A. Et quod inde *impræsentiarum* ceperimus, sed quod pijs sa-
 luti, illud ijs *irritationi* verteris; maneamus tamen nos
 in instituto: *Arguamus, exhortemur*; (ut suadet *Paulus*)
 Chrys. Hæ. Chrysoſtomi haud immemores, Si *Decimus quisq.*, Si
 de Laz. 1. *Unus perſuaſus fuerit, ad conſolationem abunde ſufficit*.
 Imò etiamſi nullus fuerit; maneat tamen ſempër aqua-
 rum venæ, ſcaturiant fontes, fluant nihil ſecius amnes.
 Quod noſtrum eſt agamus gnavitèr: Et *Æthiopem* qui
 lavat, *operam* quidèſſam perdit: *Mercedem autem non*
perdit. Vemet aliquando tempus, Illuceſcet ille dies,
 ubi fructum apud Dòminum reopſitum laboris noſtri
 uberrimum feremus. Iſtius diei nobis in memoriam
 veniat, atq; ità in omnem parati ſimus fortunam, ut
 nòdà modò doloris ſtimulos, ſed & fortuna fulmina (ut ha-
 bet ille) perferamus.

§. 17.

Cumque innocentia leges ſibi indicat, qui ab altero
 vite rationem reſpoſit, meliusq; ſit (Si Antiquitati fides
 adhibeatur) tacere, quàm non Docere vità & operibus:
 Et verbo, & Vità palcamus omnes: exempla (noſtra
 maximè) non ibi conſiſtunt (ut prudenter ille) ubi
 ceperunt. Occidunt malè vivendo Paſtores mali, (inquit
 Nazianz. Auguſtinus) quorum omnis vitaità in *Propponia* conſiſtit,
 ut ubi ſemèl a recto erratum eſt, in præceps ruatur. Ità
 igitur omnes vitæ noſtræ rationes inſtituamus, ut nihil non
 ab omni accusatione remotum, nihil non ex graviſſimi
 viri diſciplinà unquam moliamur. Summa ſit illud
 Pauli (ne ſim verbosior in iſtis.) --- Eſto (inquit ille)
 Exemplar fidelibus, in Sermone, & in Converſatione, &
 in Charitate, & in Fide, & in Puritate. Sedulus eſto
 in Lectione, & in oratione, & in Doctrinà: Hoc eſt. Et
 Verbo,

Concio ad Clerum.

Verbo, & Exemplo Pasce. Ità suo *Timotheo Paulus* : Ità *Petro Christus* : Ità Ego Vobis. Magna res agitur : Dei *Honos* ; Ecclesie *Salus* ; Aeternae vitae vel *Accessio*, vel *Iactura*. Quid possitis in *Salute* gregis potius, quam in exitio, ostendite. Contemplamini animo, quod non potestis oculis, Ultrices illas *Flammās*, Horrenda illa *Judicia*, ad quae desudant *Coeli*, & contremiscit *Terra*, quae omnia istos manent, qui nihil vel de sua, vel de communi salute cogitant. Cogitate quò tandem miseriae perventurus sit ille, qui multa vi sanguinis sedatus, se in Dei conspectum sit aliquandò daturus. Miserum illum ! Ubi enitetur ! Quò confugiet ! Quid illo futurum erit ! Quod non ille malum leve (quandò ferò erit) prae *Judicis* irà, habebit ! Quem Mutum, exanimatum, & vix vivum relictura sit *Christi* vox tremenda --- Redde rationem Villicationis tuae : Supplicij magnitudo a tanto vos scelere summoveat ; moveat vestra in Deum *Pietas*, in *Greges* *Charitas* : moveat ipsius rei aequitas, & necessitas. Subeat vobis subindè in mentem *Singularis Christi* Amor, qui omnia vestri causà voluit. Nihil habuit ille vestrà vestrumq; salute antiquius, nihil prius. Nihil ille laboris, sudoris, supplicij recusavit, quò vestram vestrumq; salutem promoveret. Eundem quæso induite animum : ipsam insistite vestigijs : eosque omni colite curà, quos suo dignatus est ille sanguine. Dominum vestrum non potestis, (*Fratres*,) vel studio vincere, vel amore antevertere. Gregem Amaris ? Amavit, ille. Sudatis ? sudavit ille. Animam ponitis ? Posuit ille. Nullam habuit ille sui rationem, prae vestri studio. Illum si amare pigebat, saltè redamare non pigeat.

Nimis durus animus, qui dilectionem si nolebat impendere, nolit & rependere. Venit ille (quod idem aliàs habet *Augustinus*) Pati ; Venit ille Mori ; Venit ille

spuis *liniri*; Venit ille *spinis Coronari*; venit opprobria *audire*; venit ligno *configi*. Omnia ille pro vobis: vos nihil pro illo; Sed pro vobis: Cogitate *qui sitis*; *quo loco*; *quid responfuri aliquandò sitis Gregibus vestris*, si nihil illis, præter ultimam calamitatem, relinquatis. Quid *iudici vestro*, qui *fidos vos duxit*, & in *ministerio constituit*; quid *animabus vestris*, quas tantæ negligentiae conscientia olim fodicabit. Et per *vestram* ipforum salutem; per omnes & in *Christum*, & in *Oves*, Religiones & amicitias: Si quid *vobis* salus curæ sit, si pax, si fides, si gloria; *Gregi* laboranti consulite. *Duces* estis; *Christo* contra *Satanam*, ejusq; *Primogenitum Anti-Christum* militate, *Nutrices* estis: Lac potum datæ, quæq; sunt ad quotidianum demensum minutatim promite. *Angelorum* deniq; induistis vobis nomen: induite & *naturam*. Ne sit (quod dixit non nemo) --- *Nomen inane*, *Crimen immane*. Audite *oves* vestras. "Etiam *Phoca* *præbent mammas*; Etiam "Ofori debetur cibus; Etiam *osoris jumento misericordia*: Et nos solæ *Oves Rationales*, quæ Domino tanto stitimus sanguine, dignæ sumus habitæ, quæ *fame* "pereamus! Audite *Matrem vestram*, Christi sponsam, ad vestra genua provolutam, omniq; splendore "exutam, tanquam illam *Coriolani* (sive *Veturiam*, si- "ve *Volumniam*)---En inter *Belluas* quædam benefici- "ciorum *reciprocatio*: Et ego una illa *mater*, quæ nihil "apud meos vel *Precio*, vel *Prece*, vel *Authoritate* possim. "Eône ego *Primogenitos* meos *Concèpi*, *conceptos* fovi, fu- "tos peperì, *partos* enutrivì, *enutritos* instruxi, & *instru-* "tos fratribus præfeci, ut mutuis ictibus aliquando oc- "cumberent? Audite *Patrem vestrum*---Ego vobis, "vestrisq; filijs de victu & vestitu prospexi, *corvisq;* "priùs *pascendi* partes mandavi, quàm quæ ad victum un- "quam

Ex. 23. 4.
9.

Veturiam
habet Di-
onysius.
Volumnia.
Plutar-
chus.

"quam desiderarentur : Et vos filios meos (Sum-
 "mæ mihi curæ cordique) non *Pascetis* ? Audite Do-
 "minum vestrum --En ego vobis (aliquando Lupis) 1. Reg. 17.
Pf 4 6.
 "sanguinem non potui non impendere meum : Vos
 "verò ovibus meis vestrisque debitam curam denega-
 "bitis ?

Quid præstolamur (Fratres?) Clamant *Greges* nostri
 --Si Amatis, Pascite. Clamat Sponsa Christi,--Si
 Amatis, Pascite. Clamat Aternus Deus, Christusq;
 noster--Si amatis Fratres vestros, si nomen meam, si
 animas vestras, Pascite. Nolite tantæ & Gregis, &
 Matris, & Patris, & Salvatoris voluntati deesse : Sed
 omni fide, officio, misericordiâ adducti, ita Pascite,
 ita vivite (Academici) Ita agite, ut nullo vel *malovel*
modis contaminetur gaudium vestrum. Sed eò sceli-
 citatis olim aspiretis, laboribus perfuncti, quæ nullis
 communibus temporibus sit interpellanda.

Atq; hæc de Præcepto. Quæ in alteram partem
 meditata & dicenda habui non ita pauca, perpetuo po-
 tiùs involvam silentio, quàm vobis molestiam ulteriùs
 creavero.

Faxit Deus, ut ità cum *Petro Pascamus Patiamurq;*
 ut ita in nostra omnes incumbamus officia, ut cum
 Coelo terras aliquando commutemus, & tanquam
stellæ fulgeamus, per Christum Jesum Dominum no-
 strum ; Cui cum Patre benignissimo, Spiritu sanctis-
 simo, Deo beatissimo sit omnis Honor, & Gloria in
 Secula. *Amen.*

F I N I S.

Library of the
 UNION THEOLOGICAL SEMINARY
 New York